

สรุปมติคณะรัฐมนตรี
วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

ร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. อนุมัติตามที่กระทรวงพาณิชย์

เสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้ความเห็นของสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ และสำนักงานอัยการสูงสุดไปประกอบการพิจารณาด้วย แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติแห่งชาติพิจารณา ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป ให้กระทรวงพาณิชย์รับข้อสังเกตของสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรีและสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนไปพิจารณาดำเนินการต่อไป มีสาระสำคัญดังนี้

๑. ปรับปรุงนิยาม “ผู้ประกอบการธุรกิจ” ให้ครอบคลุมถึงบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในเครือเดียวกัน และเพิ่มนิยาม “บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในเครือเดียวกัน”

๒. ปรับปรุงบทนิยาม “ผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด” ให้คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าเป็นผู้มีอำนาจในการออกประกาศหลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด

๓. เพิ่มเติมบทนิยาม “ปัจจัยสภาพการแข่งขันของตลาด”

๔. กำหนดให้รัฐวิสาหกิจทุกประเภทต้องอยู่ภายใต้การบังคับตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ กำหนดข้อยกเว้นสำหรับการดำเนินการตามกฎหมาย หรือนโยบายของรัฐที่มีความจำเป็นในการรักษาความมั่นคงของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ รักษาผลประโยชน์ส่วนรวม หรือจัดให้มีสาธารณูปโภค

๕. กำหนดให้มีคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าที่มีความเป็นอิสระที่ผ่านกระบวนการคัดสรรและให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จำนวน ๗ คน ทั้งนี้ กรรมการจะต้องมีอายุ ๔๕-๗๐ ปี วาระการดำรงตำแหน่ง ๖ ปี ติดต่อกันไม่เกิน ๒ วาระ

๖. กำหนดให้มีคณะกรรมการคัดสรร จำนวน ๗ คน ทำหน้าที่สรรหาคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า โดยสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าทำหน้าที่เป็นหน่วยธุรการ

๗. กำหนดให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ มีฐานะเป็นนิติบุคคลที่มีความเป็นอิสระทั้งด้านบุคลากร งบประมาณ และการดำเนินงาน โดยได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาลในปีแรก หลังจากนั้นให้จัดสรรเงินจากค่าธรรมเนียมจดทะเบียนการค้าในอัตราร้อยละ ๑๐ มาเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของสำนักงานเป็นประจำทุกปี รวมทั้งสามารถจัดเก็บรายได้เป็นค่าใช้จ่ายดำเนินงานของสำนักงานได้

๘. กำหนดให้ทบทวนเกณฑ์ผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดอย่างน้อย ๑ ครั้งภายในระยะเวลา ๕ ปี

๙. กำหนดให้ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ แม้ส่วนหนึ่งส่วนใดได้กระทำนอกราชอาณาจักร และผลแห่งการกระทำเกิดขึ้นในราชอาณาจักร ต้องรับโทษในราชอาณาจักร

๑๐. กำหนดให้ฟ้องคดีที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้ต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ และเพิ่มขั้นตอนกรณีอัยการสูงสุดเห็นว่าสำนวนยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้ ให้ตั้งคณะทำงานขึ้นมาชุดหนึ่ง เพื่อรวบรวมพยานหลักฐานให้สมบูรณ์แล้วส่งให้อัยการสูงสุดเพื่อพิจารณาสั่งคดี

๑๑. กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญ แจ้งต่อคณะกรรมการก่อนดำเนินการรวมธุรกิจ และส่งงบการเงินเพื่อติดตามผลของการรวมธุรกิจอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลา ๓ ปี

๑๒. กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจที่ได้รับคำสั่งคณะกรรมการฯ สามารถอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการฯ ได้

๑๓. กำหนดให้คณะกรรมการฯ กำหนดหลักเกณฑ์การลดหย่อนโทษปรับแก่ผู้ประกอบธุรกิจที่มีใช้ตัวการสำคัญในพฤติกรรมกรรมการตกลงร่วมกัน จำกัด หรือลดการแข่งขันทางการค้าที่ส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรง เพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาของศาล

๑๔. เพิ่มโทษปรับทางอาญาในทุกพฤติกรรมความผิดจากเดิม ๖ ล้านบาทเป็นร้อยละ ๒๐ ของรายได้ในปีที่กระทำความผิด ทั้งนี้ ได้ยกเลิกโทษจำคุกสำหรับกรณีการรวมธุรกิจการตกลงร่วมกันที่กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจสามารถขออนุญาตต่อคณะกรรมการฯ ได้

๑๕. เพิ่มโทษปรับทางปกครอง กรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการฯ โดยหลักเกณฑ์การคำนวณค่าปรับให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

๑๖. เพิ่มบทลงโทษกรณีการร้องเรียน ร้องทุกข์ หรือแจ้งข้อความอันเป็นเท็จแก่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือคณะกรรมการ